"నాన్నా [illegible]"
అంటూ వీధిలో [illegible] వచ్చి [illegible] కొచ్చాడు నా [illegible] వాడిగాడు. [illegible] మంది వచ్చి [illegible] వంకీకి తగిలించి [illegible] బడ్డాము అలవటగా.

ఈతరం ఎటు పోతున్నది?

అల్లంశెట్టి వెంకట స్వామిబాబు

కాళ్ళతో నేలని తంతూ గారాబం పోతు న్నాడు వాడ్ని తీసికెళ్ళకపోతే ఇల్లు పీకి పందిరేసేట్లున్నాడు అప్పటికి వారం రోజుల్నుంచి అడుగుతున్నాడు. ఆఫీసు ఇన్‌స్పెక్షన్‌లో పడి ఈ వారం మంచీ అసలు నాకు తీరిక దొరకడంలేదు.

"ఆఫీసులో రద్దీ తగ్గిందిగా. ఈరోజన్నా తీసుకువెళ్ళండి వాడిని!" కాఫీకప్పు చేతి కందిస్తూ వాడికి వపోత్తు పలికింది శ్రీమతి. మౌనంగా వాడినే చూస్తూ కాఫీ తాగు తున్నాను. నా మౌనాన్ని అంగీకారంగా తీసుకుని రెండు నిముషాల్లో తయారయి వచ్చాడు వాడి ఉత్సాహాన్ని చెడగొట్టడం యిష్టంలేక "ఏ సినిమాకి వెళ్దాంరా నానీ" అన్నాను.

"బైరాగి రాముడు". ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతున్నాడు. "మన వీధిలో అందరూ చూశారు మా బడిలోకూడా అందరూ చూసొచ్చారు. నేనొక్కడినే వెళ్ళనిది" తాను చూడకపోవడానికి నేనే కారణమన్నట్లుగా నా మీద అభియోగం మోపుతూ అన్నాడు.

నాకు నవ్వు వచ్చి "పదేపద" అన్నాను టైం చూసుకుంటూ.

"అక్కనుకూడా తీసికెళ్దాం నాన్నా" అన్నాడు రెండడుగులువేసి ఆగి వెనక్కి తిరుగుతూ.

నా మతిమరుపుకు నన్ను నేను నిందించుకుంటూ "పద్మా" అని కేక వేశాను లోపలికి చూస్తూ. ప్రక్క గది లోంచి బయట కొచ్చింది చేతిలో పుస్తకంతో. ఒక్క నిముషం కూడా వేస్ట్ చెయ్యదు. కాలేజి నుంచి రాగానే పుస్తకం పట్టుక్కూర్చుంటుంది. ఇంటర్‌లో క్లాసు తెచ్చుకోవాలని దాని ప్రయత్నమంతా. "సినిమాకి వస్తావా అమ్మా" అన్నాను ప్రేమగా చూస్తూ.

"రేపు మాకు ప్రాక్టికల్సు వున్నాయి. థీరీ చదువుకుంటున్నాను. మీ రిద్దరూ వెళ్ళిరండి నాన్నగారూ" అంది.

"వచ్చిన తర్వాత చమాకుండువు గాసీ వెళ్ళిరావే. మొన్న కూడా మా వెంట రాలేదు" అన్నది నా శ్రీమతి లోపల్నుంచి వస్తూ.

వెత్తుది చెక్కతో చేసింది హాలు పిట్టగోడ మీద నిలబెట్టివున్నది. దానిమెడలో ఎవరో కుర్రాడు పైకెక్కి దండ వేస్తున్నాడు. అప్పటికే ఐదారు దండలున్నాయి జనాన్ని తప్పించుకుంటూ లోనికెళ్ళాం ముగ్గురం. హాలువరండాలో ఓ యిరవై దాకావున్నాయి అట్టలు తగిలించి. దగ్గరగా వెళ్ళిచూశాను. "మా అభిమాన అందాల ప్రపంచనట వీర కిశోర గున్నారావు నటించిన 'బైరాగి

పావుగంట తర్వాత హాలుముందున్నాం ముగ్గురం. ఆ సినిమా వచ్చి అప్పటికి పది రోజులపైనే అయింది. ఇంకా కలెక్షన్ తగ్గలేదు. హాలుప్రాంగణమంతా కిటకిటలాడుతున్నది హీరో విగ్రహం నిలు

ఇటీవల త్రివేంద్రం తెలుగు సాంస్కృతిక సంఘం పదవ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా ప్రదర్శించిన "వడ్లగింజలో బియ్యపు గింజ" నాటికలో ఒక దృశ్యం

రాముడు' విడుదల సందర్భంగా యివేమా శుభాకాంక్షలు" అని వ్రాసి వుంది. దాని క్రింద ప్రెసిడెంట్, సెక్రటరీ అని సంతకాలున్నాయి. దాదాపు అన్నీ ఒకే తీరులో వున్నాయి. భాష తీరు వేరయినా భావం ఒక్కటిగానే వుంది.

"ఇవన్నీ అభిమాన సంఘాల వాళ్ళవి నాన్నగారూ. మొదటి మూడు రోజులూ కూల్‌డ్రింక్స్ యిచ్చారట" అన్నది పద్మ నా దగ్గరగా వచ్చి.

"ఔరా! ఏమి వీరి భక్తి" అని నోటి మీద వేలు వేసుకోకుండా వుండలేక పోయాను.

రష్‌గా వుంది బుకింగ్ దగ్గర. లైన్లో నిలబడి టిక్కెట్లకోసం తన్నుకుంటున్నారు హాలు మేనేజరు తెలిసినవాడే కావడం వలన నాకు అంత కష్టం కాలేదు టిక్కెట్లు దొరకడానికి. పది నిమిషాల్లో హాలు నిండిపోయింది. ఎక్స్‌ట్రా కుర్చీలు తెచ్చి వేశారు. నానిగాడి సంరంభం చెప్పనలవి కాదు. వాడి అభిమాన నటుడి సినిమా చూడబోతున్నాడు. సీట్లో ముందుకీ, వెనక్కీ ఊగుతున్నాడు సంతోషంగా. పద్మని మధ్యలో కూర్చోబెట్టి నేనూ, నానిగాడూ చెరోవైపూ కూర్చున్నాం.

కాసేపట్లో సినిమా మొదలయింది. డెభ్భైయేళ్ళ హీరోగారు రోడ్డు మీద నడుస్తున్నాడు అటూ యిటూ ఊగుతూ విలాసంగా సిగరెట్ పీల్చుతూ. అంతే.... హాలులో కేకలూ.... ఈలలూ.... చప్పట్ల మోతలూ. తెరమీద పూలవర్షం కురుస్తోంది. కుటుంబ నియంత్రణవారి "నిరోధ్"లు గాలిపోసుకుని హాలులో తెర ప్రక్కగా ఎగురుతున్నాయి. ఇందుకు కూడా మేము పనికొస్తున్నామంటూ గర్వంగా. నా ప్రక్కనున్న జనం అందులో ఎక్కువగా స్టూడెంట్స్ లేచి నిలబడి "జిందాబాద్ గున్నారావ్‌గారూ... జిందాబాద్" అని అరుస్తున్నారు కుర్చీలను చేతితో చరుస్తూ.

ఆ మోతతో చెవులు హోరెత్తిపోయి చెవులు మూసుకున్నాను. వాళ్ళను ఏమీ అనలేక. కాసేపటికి హాలులో గోల శాంతించింది. తెరమీద హీరోగారు ఎదురుగా వచ్చే పద్దెనిమిదేళ్ళ పడుచుపిల్లకు డాష్ యిచ్చారు. హీరో జేబుదొంగలెండి ఈ సినిమాలో. ఒకచాటుగా నిలబడి జేబులో పర్సుతీసి డబ్బులు లెక్కపెట్టుకుని ఖాళీ పర్సు పారేసి కాగితాలు జేబులో కుక్కుకుని వెనుదిరుగుతాడు. పోగొట్టుకున్న పర్సు తాలూకు అమ్మాయి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి హీరో చెయ్యి పట్టుకుంది డబ్బు యివ్వమని.

"ఏయ్ పిల్లా. తిక్క తిక్కగా వుందా. నేనేమన్నా దొంగననుకున్నావా" అంటూ పిర్రమీద ఒకటిస్తాడు ఆ అమ్మాయికి.

"ఊహూఁ! నువ్వే తీసుకున్నావు" అంటూ గారాబం పోతుంది డబ్బులు పోగొట్టుకున్న అమ్మాయి (ఇదేవిఁటీ?)

"నేను తీసుకోలేదని చెబుతుంటే నీక్కాదూ. నీ బాబున్నిపిల్చుకొచ్చుకో" అంటూ మళ్ళీ పిర్రమీద ఒకటేస్తాడు హీరో. చుట్టూ వున్న జనం వినోదంగా చూస్తూ వుంటారు (సినిమా గదా). ప్రతి మాటకొద్దీ ఆ అమ్మాయి పిర్రమీద దెబ్బలెక్కువవుతాయి. ఈ బాధ భరించలేక ఆ అమ్మాయి కోపంగా. అందంగా. నడుచుకుంటూ వెళ్తుంటుంది. ఇంతలో టాక్సీ ఒకటి పక్కనే ఆగుతుంది. అందులోని దుండగులు ఈ అమ్మాయిని ఆ టాక్సీలోకి లాగి స్పీడుగా వెళ్ళిపోతుంటారు. ఆ అమ్మాయి 'హెల్ప్. హెల్ప్' అని అరుస్తూ వుంటుంది.

ఈ చోద్యం చూస్తూవున్న హీరోకు ఒక్కసారిగా కోపం ముంచుకొస్తుంది. చుట్టూ చూస్తారు హీరోగారు. అప్పుడే ఎవరో వ్యక్తి రోడ్డు పక్కగా సైకిల్ ఆపి మూత్ర విసర్జన కోసం పక్కకు వెడతాడు. మన హీరోగారు అమాంతంగా ఆ సైకిల్‌మీదకి లంఘించి స్పీడందుకుంటారు. వెనకనుంచి ఆ వ్యక్తి సగంలో ఆపి వెంటపడుతున్నా వినిపించుకోకుండా మన హీరోగారు కాస్సేపట్లో టాక్సీని అధిగమిస్తారు సైకిల్‌మీద (ఆహాఁ! ఏమి డైరెక్టరుగారి ప్రతిభ). సైకిల్‌మీదనుంచి టాక్సీలోకి గెంతి ఆ రౌడీలను చితుకేసి ఆ అమ్మాయిని రక్షిస్తాడు. సంతోషం పట్టలేక ఆ అమ్మాయి హీరోగార్ని కౌగిలించుకుంటుంది.

"శభాష్‌గురో.... నమస్తే బాస్.... భలే ఛాన్స్ కొట్టేశావ్.... మరీ అంతగా నలపకు—"

ఈ విధంగా సాగుతున్నాయి హాలులో వాక్బాణాలు. యిబ్బందిగా కదిలాను నా సీట్లో. నానిగాడు ఉత్సాహంగా చూస్తున్నట్టున్నాడు. తల తిప్పి పక్కకు చూడలేకపోయాను నేను.

ఇంతలో యుగళగీతం మొదలయింది. ఎంత మేకప్ కొట్టినా ముడుతలు యింకా కనబడుతూనే వున్నాయి హీరోగారి

గౌహతి (అస్సాం)లో ఆంధ్ర సాంస్కృతిక సంఘంవారు ఇటీవల తమ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా "ఆకలి" నాటిక ప్రదర్శించినప్పటి చిత్రం

ముఖంలో. పక్కనే మనమరాలిలా హీరోయిన్. ఇద్దరూ కలిసి ఎగురుతున్నారు పట్నుని పచ్చిక మైదానంలో హీరోగారి పొట్ట ముందుకు పొడుచుకొచ్చింది. వెనక్కి పిర్రలు తన్నుకొచ్చి ఎగురుతుంటే ముందు పొట్టా. వెనక పిర్రలూ వికృతంగా వూగుతున్నాయి పోటీలుపడి. కడుపులో తిప్పినట్లుగా అయి వాంతి వచ్చేట్లుంది. కళ్ళు మూసుకున్నాను కాసేపు నానిగాడిమీద ఒక్కసారిగా కోపం ముంచుకొచ్చింది నాకు. డబ్బు పోయినందుకు కాదు నా బాధ. ఈ తలనొప్పి యింకా రెండు గంటలు ఎలా భరించాలా అని.

ఇంతలో హీరో హీరోయిన్ని గట్టిగా కౌగలించుకున్నాడు. ఎంత గట్టిగా అంటే యిద్దరి మధ్యా గాలికికూడా చోటులేకుండా. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే నలిపేస్తున్నాడు ఆ పిల్లని. నాకు చాలా యిబ్బందిగా వుంది. పక్కనే పద్మ ముఖంలోకి చూడలేకపోతున్నాను ఫామిలీతో రావల్సిన సినిమాలు కావు యివి. అయినా యింతకు దిగజారిపోయాయేమిటి సినిమాలు? వినోదంతోపాటు విజ్ఞానాన్ని అందించాల్సిన సినిమాలు ప్రజల్ని యిలా నైతికంగా దిగజార్చి అధఃపాతాళానికి కృంగదీస్తుంటే.... హాల్లో మళ్ళీ ఈలలు.... కేకలు.... బూతులూ.... అశ్లీలపదాలు....

వినలేక చెవులు రెండూ మూసుకున్నాను. ఇంతలో హీరో ఆమె రెండు కాళ్ళకు తన కాలుఅడ్డుపెట్టి హీరోయిన్ని వెల్లికలా పడేసి తనూ మీదపడ్డాడు. మళ్ళీ తను క్రిందపడి హీరోయిన్ని మీదికి లాక్కున్నాడు. ఒక్కనిముషం అలానే వుండి హీరోయిన్ని ప్రక్కనపడుకోబెట్టుకుని మీదకాళ్ళు వేశాడు.... హాలులోగోల.... బూతులు....

వినలేక పక్కకు తిరిగాను పద్మవంక. పాపం తలవంచుకూర్చుంది చూడలేక. నాకు జాలివేసింది.

"వెళ్దామా పద్మా యింటికి" అన్నాను. అనడమే తడవుగా లేచి నిలబడింది. నేనూ లేచాను. నానిగాడు మాత్రం సినిమాలో లీనమైపొయ్యాడు. "లేరా! వెధవా" అన్నాను వాడి రెక్క పుచ్చుకు లేపుతూ కోపంగా. "ఇంకాసేపు చూద్దాం" అన్నాడు జాలిగా.

"వస్తావా లేక తన్నుకుంటూ లాక్కెళ్ళమన్నావా?"

ఏమనుకున్నాడో ఏమో. లేచి నన్ననుసరించాడు మాట్లాడకుండా. ముగ్గురం గేటుదాకా వచ్చాం. ఒక్కసారిగా ఏదో గోల వినబడి త్రుళ్ళిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాను ఒక అమ్మాయి సీట్లోనుంచి లేచి గోల గోలగా వెనక్కి తిరిగి తిడుతోంది. హాల్లో అంతా బిత్తరపోయి ఆ అమ్మాయివంకే చూస్తున్నారు సినిమా చూడ్డం ఆపేసి ఇంతలో ఆ అమ్మాయి తాలూకు మనుషులు కొంతమంది జనాన్ని దాటుకుంటూ నలువైపులనుంచి వచ్చి చుట్టుముట్టారు ఆదుర్దాగా ఆ అమ్మాయి వాళ్ళకు ఏదో చెబుతున్నది వెనుక కూర్చున్న కుర్రవాడిని చూపిస్తూ అంతే ఫట్....ఫట్....ఫట్.... పెద్దగా వినబడుతున్నాయి దెబ్బల శబ్దాలు. అందరూ ఆ వ్యక్తిని చుట్టుముట్టారు. హాలులో ఒక్కసారిగా కలకలం లేచింది. జనం నిలబడ్డారు లేచి ఈ గోల విని సినిమా ఆపుచేసి పరుగెత్తుకొచ్చారు హాలు నిర్వాహకులు. లోపలంతా తొక్కిసలాటగా వుంది. నేను బయటకొచ్చి నిలబడ్డాను పిల్లలిద్దర్నీ తీసుకుని ఒక పక్కగా.

"కొట్టామగా యిక చాల్లే. పోలీసులకు అప్పగించండి వెధవని. ఆడపిల్లలంటే లెక్కలేకుండా పోతున్నది!" జనంలో ఎవరో అంటున్నారు.

"మా అందరికీ ఒక్కచోట సీట్లు దొరక్కపోతే మా అమ్మాయిని యిక్కడ కూర్చోబెట్టి మేము తలా ఒకచోట కూర్చున్నాం." అన్నాడొకతను రొప్పుతూ. కొట్టి కొట్టి అలసిపోయి వుంటాడు. అతను ఆ అమ్మాయికి అన్న అయి వుండవచ్చుననుకున్నాను. నాకు పరిస్థితి అర్థమైపోయింది. ఆ కుర్రవాడు అసభ్యంగా ప్రవర్తించి వుంటాడు ఇంతలో ఆ కుర్రాడిని చొక్కా పుచ్చుకు బయటకు లాక్కొచ్చారు. ముక్కునుంచీ నోటినుంచీ రక్తం కారుతున్నది. తల వంచుకుని నిలబడ్డాడు జనానికి ముఖం చూపించలేక. చుట్టూ చూశాను. అతనితోపాటుగా యిందాక గొడవ చేసిన వాళ్ళెవరూ లేరక్కడ. ఎప్పుడో జారుకున్నారు.

బయటకు లాక్కొచ్చిన వ్యక్తి కోపం తగ్గక ఇంకా కిందపడేసి తంతున్నాడు. "పోనీరా. యింకా కొట్టావంటే చచ్చిపోతాడు" అంటూ అడ్డుపోయాడు వాళ్ళల్లో వ్యక్తి. అప్పటికే హాలు వాళ్ళు పోలీసులకు ఫోన్ చేశారు హాలులో గలాటా జరుగుతున్నదనీ. వెంటనే రమ్మననీ.

"పోనివ్వండి ఈసారికి వదిలిపెట్టండి. పోలీసు లొస్తే కేసులూ.గీసులూ గొడవ" అన్నాడొక వ్యక్తి.

రెండు నిముషాలు వాళ్ళలో వాళ్ళు మాట్లాడుకున్న తర్వాత ఆ కుర్రవాడి మెడ బట్టుకు ఒక్క తోపుతోస్తూ. "పోరా వెధవా. మళ్ళీ ఎక్కడన్నా కనిపించావా మక్కెలిరగతంతాను" అన్నాడు అప్పటిదాకా ఆ కుర్రవాడ్ని పట్టుకున్న వ్యక్తి.

ఇదే తగిన సమయమనుకుని కుంటుతూనే పరుగెత్తుకుంటూ హాలుదాటి చీకటిలో కలిసిపోయాడు.

ఇంక నాకు ఒక్కక్షణం అక్కడ ఉండబుద్ధిగాక ఇంటికి బయలుదేరాను పిల్లలిద్దర్నీ తీసుకుని.

"నాన్నా ఆ అబ్బాయినెందుకు కొట్టారు వాళ్ళు?" దారిలో నానిగాడి ప్రశ్న.

వాడికేం చెప్పాలో. ఎలా చెప్పాలో తెలియక మౌనంగా నడుస్తున్నాను.

దేశానికి వెన్నెముకలు. భావిభారతానికి మార్గదర్శకులు అయిన యువతరం యిలా తయారయిందేమిటి? అసలిది ఎటు పయనిస్తున్నది? తిరోగమనం వైపా? అయితే ఈ దేశ భవిష్యత్ ఏమిటి? ఆలోచిస్తూనే నడుస్తున్నాను.

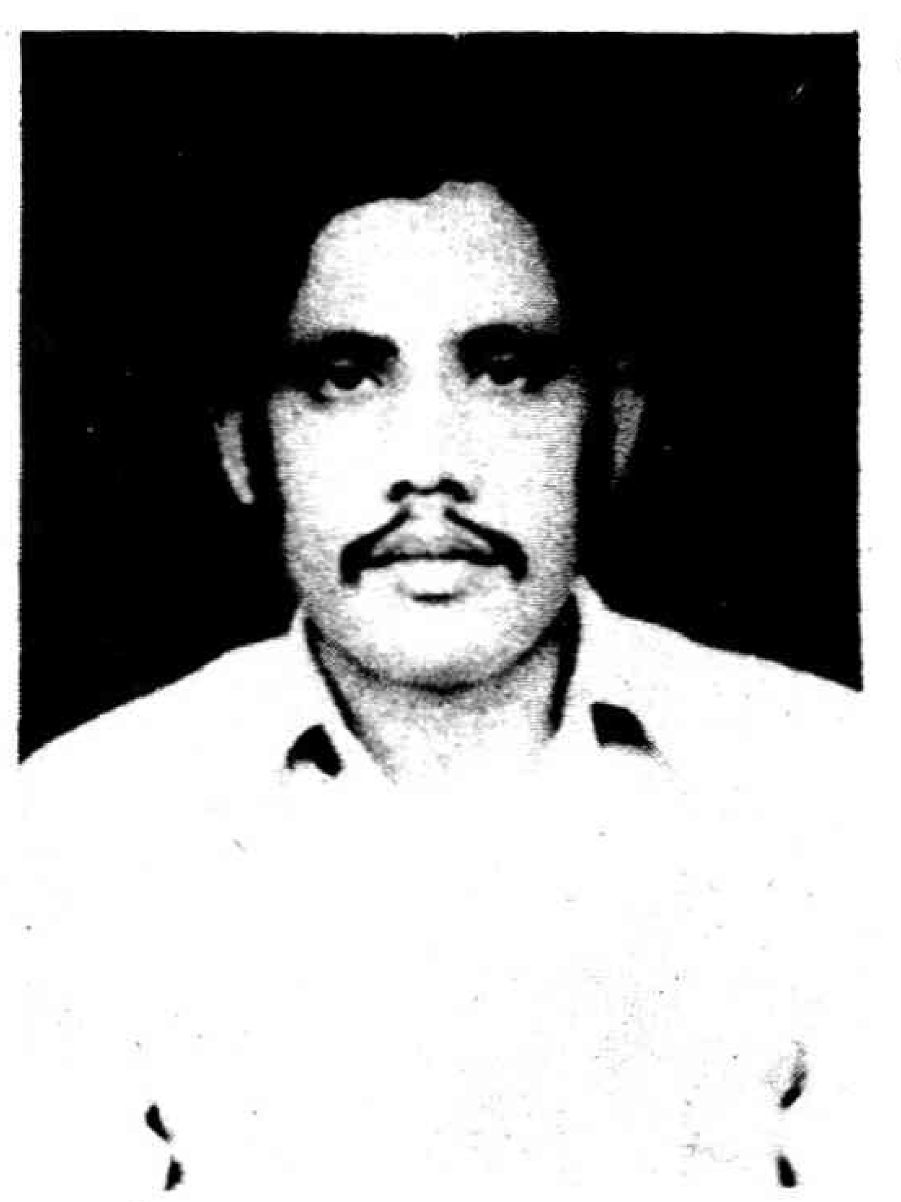

స్వ పరిచయం

స్వస్థలం రేపల్లె. అక్కడే బి. కామ్. వరకూ చదువుకున్నాను ప్రస్తుతం నాన్నగారి ఉద్యోగరీత్యా బాపట్ల తాలూకా యాజలిలో వుంటున్నాను. వయస్సురెండు దశాబ్దాలు దాటి నాలుగు సంవత్సరాలయింది. నాలుగేళ్ళనుంచి నిరుద్యోగపు లోతులు కొలుస్తున్నాను.

ఇంతకుమించి నా గురించి తెలుపుకోవల్సిన విశేషాలేమీ లేవు.